

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ Δ

Δειλία : Η δειλία μπορεί πράγματι μόνο να σβήσει το απόθεμα της ψυχικής ενέργειας. Συνεπώς, αναπτύξτε ένα απόθεμα ψυχικής ενέργειας και οξύνετε την τόλμη, γιατί σε αυτή την πηγή ενυπάρχει τόση πολλή δύναμη!

Δέκα ζώδια : Στην εποχή των ατλάντων ο άνθρωπος άρχισε να ανταποκρίνεται ώστε άνοιξε η θύρα της μύησης στην Ιεραρχική εμπειρία και προστέθηκαν ακόμα δυο ζώδια, Υδροχόος – Ιχθείς. Αυτή ακριβώς η μεταστροφή υπήρξε και η αληθινή αιτία της μάχης ανάμεσα στους Κυρίους της σκοτεινής όψης και τους Κυρίους του φωτός- μια αναμέτρηση που συνετίζεται μέχρι σήμερα. Στην εποχή μας πήρε την μορφή της πάλης μεταξύ της ανθρωπότητας και της Ιεραρχίας.

Δεκανοί των ζωδίων: Η τριπλότητα στην οποία διαιρείται κάθε ζώδιο και την οποία αποκαλούμε δεκανούς, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Οι δεκανοί μπορούν επίσης να ξετασθούν με δύο τρόπους, ανάλογα με την κατεύθυνση που ταξιδεύει ο άνθρωπος στον τροχό και επομένως εισέρχεται στο ζώδιο. Όπως συμβαίνει σε όλες τις αντιστοιχίες, αυτή η τριπλότητα μπορεί να σχετισθεί με τις τρεις όψεις του Θεού και του ανθρώπου – πνεύμα, ψυχή και σώμα. Συνεπώς ο κεντρικός δεκανός έχει ιδιαίτερη σπουδαιότητα στην παγκόσμια περίοδό μας καθώς αφορά το αποτέλεσμα των πλανητικών επιρροών, των ηλιακών ακτίνων και της ενέργειας των αστερισμών πάνω στην ψυχή ή την όψη συνείδηση. Αυτό ισχύει είτε εξετάζουμε τον άνθρωπο πάνω στο συνήθη τροχό ή τον άνθρωπο πάνω στον αντεστραμμένο τροχό. Από τη σκοπιά της αστρολογικής ερμηνείας και στην περίπτωση που ο αστρολόγος δεν είναι σίγουρος προς τα πού γυρίζει ο τροχός, είναι ο μόνος δεκανός με τον κυβερνήτη του για τον οποίο μπορεί να είναι σίγουρος. Το γεγονός των τριών δοκιμασιών(στο Σκορπίο) που καθεμιά υπάρχει σε τρία στάδια μπορεί να μεταδώσει έναν υπαινιγμό στους εσωτερικούς αστρολόγους σχετικά με το σκοπό των τριών δεκανών στους οποίους διαιρείται κάθε ζώδιο. Κάθε δοκιμασία (και επομένως κάθε δεκανός) αφορά τις τρεις όψεις τις οποίες ονομάσαμε ζωή, ποιότητα και εμφάνιση.

Δευτέρα Παρουσία: Ένα γεγονός βρίσκεται ήδη σε διαδικασία εκδήλωσης. Ο Χριστός και οι μαθητές Του, οι Διδάσκαλοι της Σοφίας και οι Μεγάλοι Σύντροφοι, πλησιάζουν πιο κοντά στο φυσικό πεδίο. Το έργο της νοητικής προετοιμασίας γι' αυτό το γεγονός και η δόμηση της σκεπτομορφής για την έλευση ή τη δεύτερη Παρουσία έχει πια συμπληρωθεί. Απομένει η καταστάλαξη αυτού του γεγονότος, η εμφάνισή του στα αστρικά επίπεδα και η υλοποίησή του στο φυσικό πεδίο. Θα ζητούσα απ' όλους εσάς που διαβάζετε αυτά τα λόγια για τη δεύτερη Έλευση να είστε επιφυλακτικοί ως προς την ακριβή φύση αυτού του γεγονότος. Να διατηρείτε την έννοια απρόσωπη και να μην τη συνδέετε με την εμφάνιση κάποιου προσωπικότητας ή ατόμου. Αν κάνετε το λάθος να συνδέσετε την έννοια με ένα άτομο, θα περιορίσετε την κατανόησή σας και θ' αποτύχετε ν' αναγνωρίσετε σωστά τον ομαδικό σκοπό. Το έργο της διάχυσης της αρχής της αγάπης (που είναι η Χριστική αρχή) και της ανύψωσης της συνείδησης των μαζών σε σημείο να μπορούν να κατανοήσουν και να καλωσορίσουν αυτή την αρχή της αγάπης, είναι το κύριο έργο της νέας εποχής και θα εγκαινιαώσει την εποχή της αδελφότητας και θα διαμορφώσει την ανθρωπότητα καθ' ομοίωση του Χριστού. Το ότι οι Ανατολίτες μπορεί να αποκαλούν το μεγάλο αυτόν Αξιωματούχο με άλλο όνομα από εκείνο του "Χριστού" δεν επηρεάζει την πραγματικότητα και δεν αλλοιώνει το γεγονός της επιρροής Του και της εσωτερικής Του έλευσης.

Δευτέρα παρουσία, Κρίση και διαμάχη : Η διαμάχη δημιουργεί σημεία κρίσης, έπειτα ένα σημείο έντασης και τελικά ένα σημείο ανάδυσης. Αυτή η Αρχή της Διαμάχης προετοιμάζει το δρόμο για την επιστροφή του Χριστού που θα εγκαινιάσει τη νέα εποχή της αρμονίας. Μην ξεχνάτε ότι η ανθρωπότητα αναπτύσσεται μέσα από την παρουσίαση στιγμών κρίσης.

Δευτέρα Παρουσία - Κρίση (Το Μυστήριο των Αιώνων) : βρίσκεται στα πρόθυρα της αποκάλυψης και μέσω της αποκάλυψης της ψυχής το μυστήριο που συγκαλύπτει θ' αποκαλυφθεί. Οι γραφές του κόσμου, όπως ξέρουμε, προφήτευαν πάντα ότι στο τέλος του αιώνα θα δούμε την αποκάλυψη εκείνου που είναι μυστικό και την ανάδυση στο φως της ημέρας εκείνου που ως τώρα ήταν σφραγισμένο και συγκαλυμμένο. Ο τωρινός μας κύκλος είναι το τέλος του αιώνα και τα επόμενα διακόσια χρόνια θα δουν την κατάργηση του θανάτου, όπως καταλαβαίνουμε τώρα την μεγάλη αυτή μετάβαση και την εδραίωση του γεγονότος της ύπαρξης της ψυχής. Η ψυχή θα γίνει γνωστή σαν μια οντότητα, σαν η κινούσα παρόρμηση και το πνευματικό κέντρο πίσω απ' όλες τις εκδηλωμένες μορφές..... Η Θέληση του Θεού είναι να επιφέρει ορισμένες φυλετικές και μνημειώδεις αλλαγές στη συνείδηση της φυλής, που θα αλλάξουν τελείως τη στάση του ανθρώπου στη ζωή και τη σύλληψή του για τα πνευματικά, εσωτερικά και υποκειμενικά ουσιώδη της ζωής. Είναι η δύναμη που θα επιφέρει (σε σύνδεση με την ενέργεια της αγάπης) την τρομακτική εκείνη κρίση – που επίκειται στην ανθρώπινη συνείδηση – την οποία ονομάζουμε δεύτερη κρίση (Παρουσία), τη μύηση της φυλής στο Μυστήριο των Αιώνων, σ' εκείνο που ήταν κρυμμένο απ' την αρχή.

Δεύτερη και Έκτη μύηση: η δεύτερη μύηση με το φανερό της έλεγχο της επιθυμίας (που υποδεικνύει ορθή εκλογή) ήταν “το κατώφλι... σ' εκείνα τα επίπεδα εντύπωσης, επαφής και μελλοντικής ανάληψης που είναι ο επταπλός στόχος που τίθεται ενώπιον του Διδασκάλου όταν κορυφώνεται η έκτη μύηση (η αληθινή ανάληψη).

Δεύτερη Μύηση (Βαπτίσεως) : Όσοι προετοιμάζονται για τη δεύτερη μύηση πρέπει να καταδείξουν την απελευθέρωσή τους απ' την δουλεία των ιδεών, από την φανατική αντίδραση σε οποιαδήποτε αλήθεια ή πνευματικό ηγέτη και απ' τον έλεγχο της έφεσής τους η οποία – δια της έντασης της εφαρμογής της – θα θυσίαζε χρόνο, ανθρώπους και την ίδια τη ζωή στην κλήση του Μυσταγωγού – ή μάλλον, για να είμαι ακριβής, σε ό,τι πιστεύουν ότι είναι η κλήση Του.

.....αντιλαμβάνεται ότι για να λάβει την δεύτερη μύηση πρέπει να επιδείξει συναισθηματικό έλεγχο· αντιλαμβάνεται επίσης ότι πρέπει να αποκτήσει κάποια γνώση των πνευματικών εκείνων ενεργειών που θα διασκορπίσουν τη γοητεία συν μια κατανόηση της τεχνικής με την οποία η φώτιση από το νου – σαν διαβιβαστικού πράκτορα του φωτός της ψυχής – μπορεί να διαλύσει αυτές τις γοητείες και έτσι να “καθαρίσει την ατμόσφαιρα” υπό τεχνική έννοια.

Δεύτερη Μύηση και πέρασμα σε Τρίτη : Μπροστά του βρίσκεται η τρίτη Μύηση της Μεταμόρφωσης. Αντιμετωπίζει μια μεγάλη μετάβαση από μια συναισθηματική εφεσιακή εστίαση σε μια νοήμονα, στοχαστική εστίαση. Πρέπει να περάσει πρόθυμα από την δεύτερη μύηση, να δώσει το πρώτο κτύπημα στην έμφυτη φιλαυτία του και να καταδείξει την απόφασή του να σκέπτεται με ευρύτερους και πιο περιεκτικούς όρους. Η ομάδα αρχίζει να σημαίνει περισσότερα απ' ό,τι ο εαυτός του.

Τι έχει συμβεί, μιλώντας τεχνικά; Οι ενέργειες του κέντρου του ηλιακού πλέγματος μεταφέρονται από το μεγάλο θάλαμο εκκαθάρισης κάτω από το διάφραγμα στο κέντρο της καρδιάς.

.....Αυτό μπορεί να μη συμβαίνει στην περίπτωση της πρώτης μύησης, αλλά όσον αφορά τη δεύτερη μύηση πρέπει να υπάρχει πάντοτε το υπόβαθρο μιας χρήσιμης αφιερωμένης ζωής και μια εκφρασμένη απόφαση εισόδου στο πεδίο της παγκόσμιας υπηρεσίας. Πρέπει επίσης να υπάρχει ταπεινότητα και μια δηλωθείσα αντίληψη της θειότητας σ' όλους τους ανθρώπους.

.....Στην διάρκεια της μυητικής διαδικασίας μεταξύ δεύτερης και τρίτης μύησης ο μυημένος πρέπει ν' αγωνισθεί με την πλάνη με την ίδια ακριβώς έννοια που πρωτίτερα έπρεπε να πολεμήσει με την γοητεία. Η πλάνη είναι σε τελική ανάλυση ο έλεγχος των νοητικών διαδικασιών από μεγάλες και μαζικές σκεπτομορφές·

Δεσμευμένος μαθητής: Το σημάδι του δεσμευμένου μαθητή και μια ποιότητα που πρέπει αυξανόμενα να κυριαρχεί στη ζωή του είναι η ικανότητα να ταυτίζεται με το μέρος ή με το όλο – όπως φαίνεται αναγκαίο σε κάθε περίπτωση. Μια τέτοια στάση προϋποθέτει μια περιεκτική ροή αγάπης και αυτή οδηγεί στην περιεκτικότητα και την αφιέρωση της ζωής στην υπηρεσία των περισσότερων και όσων έχουν μεγαλύτερη ανάγκη.

Δηλητήριο εκνευρισμού: Το δηλητήριο που προκύπτει από τον εκνευρισμό ονομάζεται ολετήρας και είναι επικίνδυνο. Το δηλητήριο αυτό, απόλυτα υπαρκτό, κατακρημνίζεται στα τοιχώματα των νευρικών σωλήνων και έτσι απλώνεται σε ολόκληρο τον οργανισμό. Μόνο η ανάπαυση μπορεί να βοηθήσει το νευρικό σύστημα να υπερνικήσει τον επικίνδυνο εχθρό, ο οποίος μπορεί να προκαλέσει τους πιο διαφορετικούς ερεθισμούς και τις πιο επώδυνες συστολές του οργανισμού. Εκείνος που προσβάλλεται από τον ολετήρα πρέπει να επαναλαμβάνει: Πόσο όμορφο είναι το καθετί!

Δήλωση Διδασκάλου (Μορύα): Το λέω αμετάκλητα : όσο είσαι μαζί μου, όσο είσαι χωρίς οργή , όσο είσαι χωρίς αμφιβολία , τα ρεύματα των δυνατοτήτων είναι ανυπολόγιστα. Η αφοβία είναι ο οδηγός μας . Η ομορφιά , είναι η ακτίνα μας της κατανόησης. Η απλότητα είναι το κλειδί μας στη μυστική πόρτα της ευτυχίας.

Δηλητήριο Εκνευρισμού(2): Επιπλέον μια απλή προϋπόθεση είναι αναγκαία - να είναι κανείς σε θέση να περάσει έστω και μια μέρα χωρίς τον ελάχιστο εκνευρισμό. Ο ολετήρας οξειδώνει τα σημαντικότερα αντανάκλαστικά της ενέργειας. Ένας ευέξαπτος άνθρωπος μπορεί να ονομασθεί κέλυφος με την πλήρη σημασία της λέξεως. Τα πιο σημαντικά αποτελέσματα συσκοτίζονται από ένα κρύσταλλο ολετήρα. Ο ολετήρας δεν πρέπει να θεωρείται οικιακό φυτό. Η μυρωδιά του εξαπλώνεται και ξεραίνει όλα τα ρεύματα. Έτσι, όταν μιλά κατά του εκνευρισμού δεν θεωρητικολογώ.....

Δημιουργική εργασία :εκείνος της δεύτερης ακτίνας, που εφαρμόζεται έξω από τους τρεις κόσμους και από ψυχικά επίπεδα· λειτουργεί δια της ακτινοβολίας, της μαγνητικής έλξης και της συνεκτικής ενέργειας.

Δημοκρατική Ελευθερία και ιδέες : Η έντονη αντίθεση των ιδεών – όπως, για παράδειγμα, η αντίθεση ανάμεσα στον ολοκληρωτισμό και τη δημοκρατική ελευθερία της σκέψης (άραγε υπάρχει πραγματικά τέτοια δημοκρατική ελευθερία, αδελφέ μου;) – αναγκάζει τους ανθρώπους να σκεφθούν, να στοχασθούν, ν' αναρωτηθούν και να διαλογοισθούν.

Δημοκρατία, Χριστός και ορθές σχέσεις : η αληθινή δημοκρατία είναι άγνωστο και οι μάζες των ανθρώπων στις δημοκρατικές χώρες βρίσκονται στο έλεος των πολιτικών και των οικονομικών δυνάμεων.....ότι η αληθινή δημοκρατία δεν υπάρχει ακόμη λόγω της

πλατιάς πολιτικής διαφθοράς και της άγνοιας και της ανετοιμότητας των μαζών για μια αληθινή αυτοδιοίκηση.

Οι κοινοί άνθρωποι αφυπνίζονται σήμερα στη σημασία και την ευθύνη της διακυβέρνησης· γίνεται συνεπώς αντιληπτό από την Ιεραρχία ότι πριν μπορέσει να υπάρξει ο κύκλος της αληθινής δημοκρατίας (όπως υπάρχει ουσιαστικά και θα καταδειχθεί τελικά), είναι επιτακτικά αναγκαία η εκπαίδευση των μαζών στη συνεργατική διακυβέρνηση, στην οικονομική σταθερότητα μέσω του ορθού μερισμού και στη διαυγή πολιτική αλληλεπίδραση.

.....στην σύγχρονη δημοκρατία που προς το παρόν είναι μια φιλοσοφία ευσεβούς πόθου, αλλά σ' εκείνη την πολιτική κατάσταση όπου θα κυβερνούν οι ίδιοι οι λαοί· αυτοί οι λαοί δε θ' ανέχονται καμιά αυθεντία στην εκκλησία ή τον ολοκληρωτισμό οποιουδήποτε πολιτικού συστήματος ή κυβέρνησης· δε θα δέχονται ούτε θα επιτρέπουν να κυβερνά οποιοδήποτε σώμα ανθρώπων που θ' αναλαμβάνει να τους πει τι πρέπει να πιστεύουν για να σωθούν, ή ποια κυβέρνηση πρέπει να δεχθούν. Δε λέω ότι οι επιθυμητοί αυτοί στόχοι πρέπει να είναι εκπληρωμένα γεγονότα στη γη πριν έρθει ο Χριστός. Λέω ότι αυτή η στάση προς τη θρησκεία και την πολιτική πρέπει να είναι γενικά αποδεκτή σαν αναγκαία για όλους τους ανθρώπους και ότι πρέπει να έχουν γίνει επιτυχή βήματα προς την κατεύθυνση των ορθών ανθρώπινων σχέσεων.

Δημοκρατία και Ελευθερία : Η δημοκρατική στάση που είναι αφιερωμένη, όπως ισχυρίζεται, στην ανθρώπινη ελευθερία (όσο μικρή και αν είναι η ελευθερία που αληθινά επιτεύχθηκε) υποστηρίζεται σήμερα – λόγω αυτού του παράγοντα της ελευθερίας – απ' την Ιεραρχία. Επειδή ο Κομμουνισμός είναι μια επιβληθείσα ιδεολογία που ασκείται στους ανθρώπους απ' την ολοκληρωτική εξουσία, θεωρείται κακός. Δεν είναι κατ' ανάγκη εσφαλμένες οι κομμουνιστικές θεωρίες· είναι οι τεχνικές και οι μέθοδοι που εφαρμόζονται στις ολοκληρωτικές χώρες, οι οποίες είναι αντίθετες στο πνευματικό σχέδιο.....όλες οι ολοκληρωτικές μέθοδοι φυλακίζουν την ανθρώπινη ψυχή και τρέφουν το φόβο και το μίσος παντού. Αν λοιπόν οι δημοκρατικές αρχές επιβάλλονταν στον κόσμο ή σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου από ένα ολοκληρωτικό καθεστώς, θα ήταν εξίσου εσφαλμένες.

...Η αληθινή Δημοκρατία είναι προς το παρόν άγνωστη· αναμένει το χρόνο όπου μια μορφωμένη και φωτισμένη κοινή γνώμη θα τη φέρει στην εξουσία· στο πνευματικό αυτό γεγονός σπεύδει το ανθρώπινο γένος. Η μάχη της Δημοκρατίας θα διεξαχθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Διαβάσετε αργά: Σε κάθε περίπτωση διαβάστε αργά· εφαρμόστε τους νόμους της αναλογίας και της αντιστοιχίας· μελετήστε τον εαυτό σας και τους αδελφούς σας· επιδιώξτε να συνδέσετε ό,τι λέω με οποιαδήποτε γνώση μπορεί να έχετε για τις σύγχρονες θεωρίες και να θυμάστε ότι όσο πιο αληθινά ζείτε σαν ψυχή τόσο πιο σίγουρα θα κατανοήσετε αυτό που μπορεί να μεταδοθεί.

Διάβασμα: Το διάβασμα χωρίς τη λειτουργία της καρδιάς, ακόμα και η αποστήθιση, βοηθάει πολύ λίγο

Δίαιτα : Καμιά καθορισμένη διαίτα δεν μπορεί να είναι τελείως ορθή για μια ομάδα ανθρώπων διαφορετικών ακτίνων, διαφορετικής ιδιοσυγκρασίας και εξοπλισμού και διαφορετικής ηλικίας. Τα άτομα διαφέρουν μεταξύ τους σε κάποια σημεία· οφείλουν ν' ανακαλύψουν σαν άτομα εκείνο που τους είναι αναγκαίο, τον καλύτερο τρόπο ικανοποίησης των σωματικών τους αναγκών και τον τύπο ουσιών που μπορεί να τους επιτρέψει να υπηρετούν καλύτερα. Κάθε πρόσωπο πρέπει να το ανακαλύψει για λογαριασμό του. Δεν υπάρχει ομαδική διαίτα. Δεν απαιτείται αναγκαστική αποχή από το

κρέας ή αυστηρά υποχρεωτική φυτοφαγική δίαιτα. Υπάρχουν φάσεις της ζωής και μερικές φορές ολόκληρες ενσαρκώσεις κατά τις οποίες ο ζηλωτής υποβάλλεται σε πειθαρχία τροφής, όπως μπορεί να υπάρχουν άλλες φάσεις ή μια ολόκληρη ζωή στην οποία επιβάλλεται προσωρινά αυστηρή αγαμία. Υπάρχουν όμως άλλοι βιόκυκλοι και ενσαρκώσεις στις οποίες το ενδιαφέρον του μαθητή και η υπηρεσία του βρίσκεται σε άλλες κατευθύνσεις. Υπάρχουν μεταγενέστερες ενσαρκώσεις όπου δεν υπάρχει συνεχής σκέψη για το φυσικό σώμα και ο άνθρωπος εργάζεται ελεύθερος από το σύμπλεγμα της δίαιτας και ζει χωρίς συγκέντρωση στη μορφική ζωή, τρώγοντας εκείνη την τροφή που είναι διαθέσιμη και με την οποία μπορεί καλύτερα να διατηρήσει τη ζωική του απόδοση. Κατά την προετοιμασία για ορισμένες μύσεις η φυτική δίαιτα εθεωρείτο στο παρελθόν ουσιώδης. Αλλά αυτό μπορεί να μη συμβαίνει πάντοτε και πολλοί μαθητές θεωρούν πρόωρα ότι προετοιμάζονται για μύση.

Δίαιτα: Σωστά παρατηρήθηκε ότι για να προσαρμοσθεί ο οργανισμός από κρεατοφαγική σε φυτοφαγική δίαιτα χρειάζονται τρία χρόνια

Διάκριση: Να διακρίνεις, το να παρατηρείς τις διαφορές μεταξύ των ζευγών των αντιθέτων – του καλού του κακού, μεταξύ μορφών και ζωής, μεταξύ πνεύματος και ύλης και του Εαυτού και μη εαυτού. Η δύναμη να κάμει την ορθή εκλογή για δράση.

Διάκριση ηλικίας Πνεύματος : Είναι απαραίτητο να διακρίνουμε επίσης την διαφορά σε ηλικία του πνεύματος. Μπορεί κανείς να αναγνωρίσει ένα πρόσφατο πνεύμα συγκρινόμενο με ένα παλιό πνεύμα σημειώνοντας τη διαφορά σε αγωνιστικότητα. Ένα πρόσφατο πνεύμα δεν έχει τις βαθιές αντιλήψεις που έχουν εντυπωθεί από την εμπειρία πολλών ζωών, αλλά συχνά έχει λιγότερο εγωισμό και είναι περισσότερο ευπροσάρμοστο στην εξέλιξη. (Μορύα)

Διάλειμμα και Σαμάντι : Το σημείο που ζητώ να σου τονίσω είναι η ανάγκη για τα διαλείμματα. Τα διαλείμματα αυτά αποτελούν για σένα στιγμές ανάπτυξης· είναι ουσιαστικά οι “εποχές αποθήκευσης” (αν μπορώ να χρησιμοποιήσω μια τόσο εντυπωσιακή και ασυνήθιστη φράση) και είναι το “σπέρμα του σαμάντι”. Τι είναι άραγε το σαμάντι από τη σκοπιά του μυημένου και νοούμενο εσωτερικά; Είναι απλώς εκείνα τα διαλείμματα στη ζωή υπηρεσίας του μυημένου όπου αποσύρει όλες τις δυνάμεις του σε μια “πηγή σιωπής” – μια πηγή γεμάτη από το ύδωρ της ζωής. Σ’ αυτή την κατάσταση συνείδησης λαμβάνουν χώρα δύο συγκεκριμένες δραστηριότητες: Ένταση και Αναγνώριση. Δίχως αυτά τα διαλείμματα αφαίρεσης το έργο του θα ελαττωνόταν βραδέως καθώς η ένταση, που εγκαινιάσθηκε νωρίτερα, θα εξασθενίζε· η ικανότητά του να έλκει και να συγκρατεί τους άλλους σταθερά στο όραμα θα εξαφανιζόταν επίσης βραδέως καθώς η δύναμή του να αναγνωρίζει θα γινόταν μυωπική. Ο μυημένος λοιπόν, καθώς εργάζεται στο Άσραμ, αποσύρεται κατά τις αναγκαίες περιόδους. Καθώς εισπνέει την ζωή της Ιεραρχίας και αυξητικά εκείνη της Ενάδας και καθώς εκπνέει την ζώσα ουσία στον “κόσμο των υπηρετούντων ζώων”, εξαρτάται συνεχώς και περισσότερο από τα “διαλείμματα” στα οποία αμφότερες αυτές οι φάσεις δραστηριότητας σταματούν και βυθίζεται στην Ύπαρξη και τη Συνείδηση – τα εγγενή μέρη του εμψυχώνοντος Όλου. Χρησιμοποιώ σκόπιμα αυτή τη φράση “εμψυχώνον Όλο” για να υποδείξω ότι τα σημεία του διαλείμματος δε σχετίζονται καθόλου με τη μορφική ζωή, αλλά με τη ζωή της ίδιας της Ζωής.

.....πάνω σ’ αυτή την απόσυρση. Δεν αναφέρομαι στην απόσυρση από την εξωτερική υπηρεσία, αλλά σε μια εσωτερική, συνεχή, κυκλική στάση αποφασισμένης και σχεδιασμένης αφαίρεσης. νέες φάσεις έργου. Αυτές εισάγονται μέσα στην σιωπή της διαδικασίας αφαίρεσης, απελευθερώνονται όταν το διάλειμμα της έντασης έχει συμπληρώσει το έργο

του και αποβαίνουν αποτελεσματικές όταν το διάλειμμα της αναγνώρισης καθιστά εφικτή μια νέα επανεστίαση.

Διαλογισμός : Συγκεντρωμένη πνευματική έφεση μέσον τού εστιασμένου και ελεγχόμενου νου. Μια σταθερή καθημερινή προσπάθεια για να έλθει κανείς συνειδητά σ' επαφή με την Ψυχή ή τον Ανώτερο Έαυτό. Με τον διαλογισμό ο άνθρωπος αποκτά επίγνωση εσωτερικών ή άλλων καταστάσεων συνείδησης, εισέρχεται σ' αυτές και δρα εκεί. Κάνει τον άνθρωπο ικανό να γίνει στην εξωτερική εκδήλωση εκείνο που είναι στην πραγματικότητα· να συνταυτίζεται με την εσωτερική του όψη. Χωρίζεται σε πέντε μέρη : Συγκέντρωση(ο νους συγκρατείται σταθερά πάνω στο αντικείμενο της προσοχής) , Διαλογισμός (η προσοχή παρατείνεται και το νοητικό προσηλώνεται στις επιθυμητές ιδέες) , Θεώρηση(ενατένιση, η ψυχή δρα αποσπασμένη από το νοητικό – το οποίο συγκρατείται σε κατάσταση ηρεμίας) φώτιση(το αποτέλεσμα, συνεπάγεται την μεταφορά στη συνείδηση του εγκεφάλου της γνώσης που απεκτήθη) , έμπνευση(το τελικό αποτέλεσμα από τη φώτιση όπως επιδεικνύεται σε μια ζωή Υπηρεσίας) . Καταλήγουν στην ένωση με την ψυχή και την γνώση της Θεότητας.

Διαλογισμός (2): Συστηματική στοχαστική προσήλωση, σύμφωνα με τις οδηγίες του γκουρού —είτε με λογισμό (γύρω από κάποια ιδανική θεϊκή μορφή ή Θέμα) είτε χωρίς λογισμό- χωρίς σπέρμα-, με αμιγή καθήλωση της προσοχής σε κάποιο εσωτερικό ή εξωτερικό στόχο. Ο σανσκριτικός όρος είναι ντχιάνα και σημαίνει είσπραξη μιας αδιάκοπης ροής εντυπώσεων από το ίδιο αντικείμενο· αυτό οδηγεί στο σαμάντσι. Η συνηθισμένη σημασία της αγγλικής λέξης που έχει πολιτογραφηθεί στα ελληνικά ως 'διαλογισμός', είναι κάτι πολύ προκαταρκτικό σε σύγκριση με την πραγματική σημασία της ντχιάνα.

Διαλογισμός και θέληση: Η τεχνική του διαλογισμού διέπει κάθε διεύρυνση συνείδησης, κάθε καταγραφή του Σχεδίου ή Σκοπού και στην πραγματικότητα ολόκληρη τη διαδικασία της εξελικτικής ανάπτυξης. Είναι μια τεχνική πνευματικής αντίληψης, εστιασμένης προσοχής στο ένα ή το άλλο επίπεδο συνείδησης, καθώς και επινόησης τρόπων επαφής. Ολόκληρη η Επιστήμη της Επίκλησης και Εφέλκυσης περιέχεται στη λέξη "διαλογισμός"... Θα μπορούσε ακόμη να δηλωθεί ότι ο διαλογισμός είναι εκείνος που ευθύνεται για το μετασχηματισμό της επιθυμίας του συνηθισμένου ανθρώπινου όντος του πλανήτη μας σε πνευματική θέληση, η οποία είναι πάντοτε πράκτορας του Σκοπού. Ο διαλογισμός λοιπόν είναι εκείνος που προκαλεί ατομική, ομαδική και πλανητική ευθυγράμμιση και η ευθυγράμμιση αυτή είναι πάντοτε το πρώτο στάδιο του διαλογιστικού στόχου και το τελικό ή μόνιμο στάδιο που επιτυγχάνεται..... αυτή η τεχνική του διαλογισμού αποτελεί τον εξέχοντα δημιουργικό πράκτορα στον πλανήτη μας και στο Σύμπαν. Όταν προσπαθείτε σαν άτομα να "οικοδομήσετε τον καινόν άνθρωπον εν Χριστώ" που θα είναι έκφραση του αληθινού πνευματικού σας εαυτού, ο διαλογισμός είναι, όπως γνωρίζετε, ο καλύτερος πράκτοράς σας· αλλά η διαλογιστική εργασία πρέπει να συνοδεύεται από δημιουργική εργασία.... η κατακόρυφη και οριζόντια δραστηριότητα κρατά το μυστικό του δημιουργικού διαλογισμού. επικαλείται τις ανώτερες ενέργειες και δημιουργεί έναν αγωγό επαφής μεταξύ ψυχής και πνεύματος. Αυτή επέρχεται με ό,τι ονόμασα "κατακόρυφο διαλογισμό". Είναι επίσης εφελκυστική και δημιουργεί αναταραχή ή δυναμική κινητοποίηση σ' εκείνο το επίπεδο ύπαρξης που πρέπει να επηρεασθεί ή ν' αλλάξει και αυτή είναι η οριζόντια όψη.

Διαλογισμός, χρόνοι: Ας αφεθούν οι σπουδαστές των εσωτερικών σχολών σ' ένα σταθερό, ήσυχο και χωρίς συναισθηματισμούς έργο. Ας αποφύγουν τις παρατεταμένες ώρες μελέτης

και διαλογισμού. Τα σώματά τους είναι προς το παρόν ανίκανα για την απαιτούμενη ένταση και μπορούν μόνο να βλάψουν τον εαυτό τους. Ας ζουν μια κανονική δραστήρια ζωή, ενθουσιάζονται μέσα στην πίεση των καθημερινών υποχρεώσεων και της υπηρεσίας ποιοι ουσιαστικά είναι και ποιος είναι ο στόχος και οι σκοποί τους. Ας διαλογίζονται κανονικά κάθε πρωί, αρχίζοντας από ένα διάστημα δεκαπέντε λεπτών που δε θα υπερβαίνει ποτέ τα σαράντα λεπτά

Διαλογισμός και Θεία Αδιαφορία: Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι η εμφάνιση συναισθηματικών καταστάσεων ή γοητείας στη ζωική σας έκφραση δεν αποδεικνύει κατ' ανάγκη αποτυχία. Η αποτυχία υπάρχει μόνο όταν υπάρχει ταύτιση με τις αστρικές αυτές καταστάσεις και μια υποταγή στους παλιούς ρυθμούς. Η επιτυχία της διαλογιστικής εργασίας που σας ορίστηκε και που ακολουθείται κανονικά, μπορεί να σας αποδειχθεί με την εμφάνιση των ανεπιθύμητων αυτών καταστάσεων· πρέπει τότε να αναγνωρισθούν για ότι είναι και να σας εφελκώσουν εκείνη τη "θεία αδιαφορία" που αφήνει το συναίσθημα ή τη γοητεία να πεθάνουν από αθρεψία, επειδή στερούνται τη "θεραπευτική δύναμη" της προσοχής. Η όλη ιστορία του αληθινού συναισθηματικού ελέγχου βρίσκεται στη φράση που μόλις σας έδωσα.

Διαλογισμός και Ενατένιση : Σε κάθε διαλογιστική εργασία που κάνετε ή θα κάνετε στο μέλλον, σκοπός σας πρέπει να είναι η επίτευξη όσο το δυνατό γρηγορότερα του ύψιστου σημείου της διαλογιστικής διαδικασίας, περνώντας γρήγορα απ' τα στάδια της συγκέντρωσης, της ευθυγράμμισης και του διαλογισμού στην ενατένιση. Έχοντας επιτύχει το υψηλό αυτό σημείο, πρέπει να προσπαθείτε να το διατηρείτε και να μάθετε έτσι να δράτε σαν ψυχή στο δικό της κόσμο, ενατενίζοντας τον κόσμο των ενεργειών στον οποίο εργάζονται όλοι οι μυημένοι.

Διαλογισμός, Εντύπωση και Δημιουργία : Θα ήταν χρήσιμο για το σπουδαστή να θυμηθεί εδώ ότι το Εγώ (όπως και ο Λόγος) βρίσκεται σε βαθύ διαλογισμό κατά τη διάρκεια του όλου κύκλου της φυσικής ενσάρκωσης. Ο ηλιακός αυτός διαλογισμός έχει κυκλική φύση και ο ενεχόμενος Πίτρι εξαποστέλλει στην "αντανάκλασή" του ρυθμικά ρεύματα ενέργειας, τα οποία αναγνωρίζονται από τον εμπλεκόμενο άνθρωπο σαν οι "ανώτερες παρορμήσεις" του, τα όνειρα και οι εφέσεις του. Είναι λοιπόν φανερό γιατί οι εργάτες της λευκής μαγείας είναι πάντοτε προχωρημένοι και πνευματικοί άνθρωποι, γιατί σπάνια η "αντανάκλαση" ανταποκρίνεται στο Εγώ ή τον ηλιακό Άγγελο πριν περάσουν πολλοί κύκλοι ενσάρκωσης. Ο ηλιακός Πίτρι επικοινωνεί με τη "σκιά" του ή αντανάκλαση, χρησιμοποιώντας τη σουτράτμα που διέρχεται από τα σώματα μέχρι ένα σημείο εισόδου στο φυσικό εγκέφαλο.....Όπως καλά ξέρουμε, η κύρια λειτουργία του διαλογισμού είναι να φέρει το κατώτερο όργανο σε τέτοια κατάσταση δεκτικότητας και κραδασμικής ανταπόκρισης, ώστε το Εγώ ή ηλιακός Άγγελος να μπορεί να το χρησιμοποιήσει και να προκαλέσει ειδικά αποτελέσματα. Συνεπάγεται επομένως μια καθοδική ροή δύναμης από τα ανώτερα επίπεδα του νοητικού πεδίου (την διαμονή του πραγματικού Ανθρώπου) και έναν αμοιβαίο κραδασμό που εκπορεύεται από τον Άνθρωπο, την Αντανάκλαση. Όταν οι δύο αυτοί κραδασμοί συντονισθούν και η αλληλεπίδραση είναι ρυθμική, τότε οι δύο διαλογισμοί βγαίνουν συγχρονισμένα και το έργο της μαγείας και της δημιουργίας μπορεί να προχωρήσει ανεμπόδιο. Είναι λοιπόν φανερό ότι ο εγκέφαλος αποτελεί την φυσική αντιστοιχία των κέντρων δύναμης στο νοητικό πεδίο και ότι ο κραδασμός πρέπει να εδραιωθεί συνειδητά από τον άνθρωπο όταν διαλογίζεται.....Ο λευκός μάγος έχοντας, μέσω διαλογισμού και συνειδητού σκοπού, σχηματίζει ένα εστιακό σημείο ενέργειας στο νοητικό πεδίο, αυξάνει

τον κραδασμό με την έντονη συγκέντρωση· αρχίζει τότε να οραματίζεται λεπτομερώς τη μορφή που επιδιώκει να δομήσει· την απεικονίζει με όλα τα συστατικά της μέρη και βλέπει “ενώπιον του οφθαλμού του νου του” το ολοκληρωμένο προϊόν του εγωικού διαλογισμού όπως κατάφερε να τον διεκπεραιώσει . Ηρεμεί τα σώματά του ώστε να μην υπάρχει κανένα πρόσκομμα στην εγωική πρόθεση και ακούει τη “Φωνή της Σιγής”. Ανταποκρίνεται έπειτα συνειδητά σ’ αυτή τη Φωνή και στοχάζεται τα μεταδιδόμενα σχέδια.

Κατόπιν εκφωνεί την Ιερή Λέξη..... Οραματίζεται (ταυτόχρονα με την εκφώνηση) την προταθείσα σκεπτομορφή η οποία θα ενσωματώσει τους εγωικούς σκοπούς και την απεικονίζει λεπτομερώς.....

Διαλογισμοί, όχι μαζί : ...στον καθένα σας τις προσωπικές του οδηγίες και τον ατομικό διαλογισμό. Ο διαλογισμός αυτός πρέπει να γίνεται κάποια ώρα της μέρας που δε θα είναι η επιλεγμένη ώρα για τον ομαδικό διαλογισμό. Δε θέλω οι δύο διαλογισμοί να γίνονται μαζί στο ίδιο διάστημα, γιατί δε θέλω τα προβλήματα της προσωπικότητάς σας και οι πιθανές γοητείες σας να παρεμβάλλονται στην ομαδική συνείδηση.

Διαλογισμός, ατομικός και ομαδικός : να αφιερώσετε δύο σχετικά σύντομες χρονικές περιόδους κάθε μέρα για συγκεκριμένο και καθορισμένο διαλογισμό. Μια περίοδος (η πιο σημαντική) πρέπει ν’ αφιερωθεί στο γενικό ομαδικό διαλογισμό και η άλλη σ’ εκείνο το διαλογισμό που αισθάνομαι ότι θα σας επιτρέψει να λειτουργήσετε σαν ολοκληρωμένες προσωπικότητες, συγχωνευμένες και αναμειγμένες στη συνείδηση με την ψυχή. Αυτό θα οδηγήσει την ομάδα σαν σύνολο να λειτουργήσει σωστά γιατί οι ατομικές μονάδες της ομάδας θα είναι ευθυγραμμισμένες και προσαρμοσμένες ορθά.

Διαλογισμός, επιθυμία και θέληση : ο διαλογισμός είναι εκείνος που ευθύνεται για το μετασχηματισμό της επιθυμίας του συνηθισμένου ανθρώπινου όντος του πλανήτη μας σε πνευματική θέληση, η οποία είναι πάντοτε πράκτορας του Σκοπού. Ο διαλογισμός λοιπόν είναι εκείνος που προκαλεί ατομική, ομαδική και πλανητική ευθυγράμμιση και η ευθυγράμμιση αυτή είναι πάντοτε το πρώτο στάδιο του διαλογιστικού στόχου και το τελικό ή μόνιμο στάδιο που επιτυγχάνεται. Σκεφθείτε το αυτό..... Ο διαλογισμός είναι επίσης εξαιρετικός στα αποτελέσματά του και (αν μπορώ να χρησιμοποιήσω τέτοιο όρο) απορρίπτει απ’ το άτομο και απ’ τον όμιλο εκείνο που είναι ανεπιθύμητο – απ’ την σκοπιά του άμεσου πνευματικού στόχου.

Διαλογισμός, βασική πρόθεση του : Η βασική πρόθεση του διαλογισμού είναι να σας εκπαιδεύσει στη νοήμονα επίγνωση εκείνου που ο Πατάντζαλι αποκαλεί “το νέφος των επιστητών πραγμάτων”, των προθέσεων, σκοπών και ιδεών που σε κάθε δεδομένη περίοδο υποκινούν το ιεραρχικό έργο και ρυθμίζουν την ποιότητα της έμπνευσης που μπορεί να ληφθεί από το Άσραμ με το οποίο μπορεί να συνδέεσθε.

Διάλυση πλάνης και όμιλοι : Πρέπει να θυμάστε ότι το μεγάλο χρέος μας είναι να διαλύσουμε την παγκόσμια πλάνη δια της εισροής φώτισης ή φωτός. Όταν αρκετοί όμιλοι θ’ αρχίσουν να το έχουν αυτό σαν αντικειμενικό τους σκοπό, τότε θα βρεθούν στο φυσικό πεδίο εκείνοι οι αγωγοί επικοινωνίας που θα δρουν σαν μεσάζοντες μεταξύ του κόσμου του φωτός και του κόσμου της πλάνης. Θα είναι διαβιβάστες εκείνου του τύπου ενέργειας που θα διασπάσει την υφιστάμενη μάγια ή πλάνη και θα διασκορπίσει τις αρχαίες σκεπτομορφές. Θα αποδεσμεύουν το φως και την ειρήνη που θα φωτίζουν το αστρικό πεδίο και έτσι θα διαλύουν την απατηλή φύση της ζωής του.

Διάλυση Θυμαπάτης – Πλάνης : Μπορεί να προστεθεί ότι όταν προκύψει κάποια εκτίμηση της έννοιας των λέξεων “μεταμόρφωση ενός ανθρώπινου όντος”, θα έλθει η αντίληψη ότι

όταν “το σώμα φωτεινόν εστί” τότε “εν τω φωτί αυτώ οψόμεθα ΦΩΣ”. Αυτό σημαίνει ότι όταν η προσωπικότητα φθάσει ένα σημείο κάθαρσης, αφιέρωσης και φώτισης, τότε η ελκτική δύναμη της ψυχής (της οποίας η φύση είναι αγάπη και κατανόηση) μπορεί να λειτουργήσει και να λάβει χώρα η συγχώνευση αυτών των δύο. Αυτό είναι εκείνο που απέδειξε και εκδήλωσε ο Χριστός.

Όταν το έργο του Βούδδα (ή της ενσωματωμένης βουδδικής αρχής) συμπληρωθεί στον ανατείνοντα μαθητή και στην ολοκληρωμένη του προσωπικότητα, τότε η πλήρης έκφραση του έργου του Χριστού (της ενσωματωμένης αρχής της αγάπης) μπορεί επίσης να συμπληρωθεί και αμφότερες οι δυναμικότητες αυτές – φως και αγάπη – θα βρουν ακτινοβόλο έκφραση στο μεταμορφωμένο μαθητή. Ό,τι αληθεύει συνεπώς για το άτομο, αληθεύει και για την ανθρωπότητα σαν σύνολο και η ανθρωπότητα σήμερα (έχοντας φθάσει στην ωριμότητα) μπορεί να έλθει “εις εαυτόν” και να λάβει συνειδητά μέρος στο έργο της φώτισης και της πνευματικής αγαπητικής δραστηριότητας. Τα πρακτικά αποτελέσματα αυτής της διαδικασίας θα είναι ο διασκορπισμός της γοητείας και η αποδέσμευση του ανθρώπινου πνεύματος απ’ τη δουλεία της ύλης· θα προκαλέσει επίσης τη διάλυση της πλάνης και την αναγνώριση της αλήθειας όπως υφίσταται στη συνείδηση εκείνων που είναι πολωμένοι “εις γνώσιν Χριστού”.

Διάλυση Πέπλων : Οι ομάδες αυτές, πολλές σε αριθμό και διαφέρουσες σε ακτινική δυναμικότητα, θα οδηγήσουν τον κόσμο κατά τη μεταπολεμική περίοδο στη Νέα Εποχή. Η πίεσή τους στο φυσικό πεδίο ήταν εκείνη που καταστάλαξε την κρίση μεταξύ της μεγάλης Λευκής Στοάς και της Μαύρης Στοάς. Το έργο τους είναι να μπει το φως και όπου πηγαίνει το φως η Μαύρη Στοά πρέπει να ξεθωριάσει και να εξαφανισθεί. Τρέφεται από τη γοητεία και την πλάνη και χρησιμοποιεί τους πέπλους της μάγια σαν προστασία. Οι σπουδαστές θα κάνουν καλά ν’ αποφύγουν να ονομάζουν και να διαφοροποιούν τους τέσσερις πέπλους. Οι πέπλοι αυτοί είναι μεταβατικοί και ευμετάβλητοι. Διαφέρουν καθώς περιέχονται υπό την κρούση των επτά ακτίνων. Δεν είναι εφικτό ή πρακτικό να διακρίνουμε τον έναν απ’ τον άλλο, εκτός απ’ τη σκοπιά της Ιεραρχίας και η καταστροφή τους σήμερα (παρότι δεν ήταν έτσι πρωτύτερα) πρέπει να έλθει από το πυκνό φυσικό πεδίο και η επίθεση πρέπει να γίνει από προσωπικότητες και ατομικότητες που ενοικούν σε φυσικά σώματα.

Διάλυση Αιτιατού Φορέα (Ψυχής) : Πρέπει να έχετε κατά νου ότι όταν η ανταγκάρανα κατασκευάζεται και χρησιμοποιείται, υπάρχει συνεπώς μια ελεύθερη επίδραση ενέργειας σε ευθεία γραμμή μεταξύ της Πνευματικής Τριάδας και της προσωπικότητας· δηλαδή μεταξύ της Ενάδας και της “γήινης αγκύρας” της. Θα θυμάσθε επίσης ότι το ψυχικό σώμα, η μορφή στα ανώτερα επίπεδα του νοητικού πεδίου που έχει “σαβανώσει” την ψυχή, τελικά εξαφανίζεται. Αυτό, όπως ξέρετε, λαμβάνει χώρα κατά την τέταρτη μύηση και είναι ένα από τα πιο αναγνωρισμένα γεγονότα στην αποκρυφιστική διδασκαλία. Στους τρεις κόσμους η αντιστοιχία σ’ αυτή την εξαφάνιση της μορφής της δεύτερης θείας όψης, της ψυχής, είναι ο διασκορπισμός του αστρικού σώματος – της δεύτερης όψης της προσωπικότητας. Τότε η προσωπικότητα στέκει ελεύθερη από τον έλεγχό του. Η ευαισθησία και η αντίδραση στην επαφή στους τρεις κόσμους έχει αναπτυχθεί τέλεια, αλλά δεν κρατά πια αιχμάλωτο το μαθητή.

Κατόπιν σ’ ένα μεταγενέστερο στάδιο στην Ατραπό της Μύησης, το αιτιώδες σώμα εξαφανίζεται επίσης και ο μνημένος στέκει ελεύθερος στους τρεις κόσμους. Το αστρικό σώμα και το αιτιώδες ή ψυχικό σώμα είναι – στην γλώσσα του εσωτερισμού – συμπληρωματικά ως προς την πραγματικότητα. Είχαν πρόσκαιρη πραγματικότητα στην

διάρκεια της εξελικτικής διαδικασίας, αλλά (έχοντας εξυπηρετήσει το σκοπό τους και έχοντας προικίσει τον άνθρωπο με ορισμένα αναγκαία προσόντα – συνείδηση, αίσθημα, ευαισθησία και ικανότητα εδραίωσης και καταγραφής επαφών) εκλείπουν και ο μνημένος παραμένει, κάτοχος εξουσίας πάνω στη μορφή και μιας πλήρως αφυπνισμένης συνείδησης. Είναι μια ψυχή και η συγχώνευση είναι πλήρης.

Διαστροφές και Νέοι :κάτω απ’ όλη την ομορφιά ενέδρευε το κακό, κάθισα και είπα στα κορίτσια τα πάντα. Αποφάσισα ότι δεν έπρεπε να είναι τόσο αθώες ώστε να κινδυνεύουν και τους έδειξα στους δρόμους τον τύπο των ανθρώπων που ανήκε φανερά στο ανεπιθύμητο είδος. Δεν έντυσα τις πληροφορίες μου με ωραία λόγια. Τους είπα ωμά και άμεσα περί τίνος επρόκειτο, καθώς και για τη διαστροφή και την ομοφυλοφιλία, έτσι ώστε πέρασαν αλώβητες από πολλά που θα μπορούσαν να τις είχαν βλάψει. Δεν κράτησα μυστικά ούτε ιδιάζουσες αμαρτίες και ανίερους πράξεις που να μην τους τις εξηγήσω. Τους έδειξα τον τύπο του ανθρώπου που εντρύφουσε σε τέτοιου είδους πράξεις και ήταν όλοι τόσο χυδαία φανεροί, ώστε τα κορίτσια έμαθαν να τους ξεχωρίζουν. Ποτέ δεν πίστεψα ότι οι νέοι πρέπει να αγνοούν ότι είναι ανεπιθύμητο (Α.Α.Μπ).

Διαστροφές και παρακμή εποχής : Οι διαστροφές αυτές εμφανίζονται πάντα όταν καταρρέει ένας πολιτισμός και η παλιά τάξη αλλάζει σε νέα. Γιατί συμβαίνει αυτό; Οφείλεται στο γεγονός ότι οι νεότερες παρωθήσεις που εκχύνονται στις παλιές και η κρούση των νέων δυνάμεων πάνω στην ανθρωπότητα αφυπνίζουν στον άνθρωπο μια επιθυμία για ό,τι είναι για τον ίδιο ένα νέο και αδοκίμαστο πεδίο έκφρασης και για ό,τι είναι ασυνήθιστο και συχνά ανώμαλο. Τότε οι ασθενείς διάνοιες υποκύπτουν στην παρώθηση, ή οι ισχυρές πειραματιζόμενες ψυχές πέφτουν θύμα των δικών τους κατώτερων φύσεων και ερευνούν σε αθέμιτες κατευθύνσεις. Έχετε τότε υπό τις νέες αυτές ενέργειες μια συγκεκριμένη πρόοδο προς τα εμπρός σε νέα και αδοκίμαστα πνευματικά βασίλεια, αλλά ταυτόχρονα συναντάτε και έναν πειραματισμό στο βασίλειο της φυσικής επιθυμίας που δε συνιστά για την ανθρωπότητα τη γραμμή της προόδου.

Διάταξη ή Σχήμα Εξέλιξης : στην ολότητα της αντιστοιχεί στη Ενάδα ή στο εναδικό αυρικό ωό αναφορικά με ένα ανθρώπινο ον και τους σαράντα εννέα κύκλους του. Βλέπε : Σχήμα Εξέλιξης, Αλυσίδα, Σφαίρα .

“διαυγές ψυχρό φως” : είναι το φως της καθαρής λογικής, της αλάθητης ενορατικής αντίληψης και το αδιάλειπτο, έντονο και αποκαλυπτικό του φως συνιστά μια μείζονα δοκιμασία στα αποτελέσματά του. Ο μνημένος ανακαλύπτει τα βάθη του κακού και ταυτόχρονα δελεάζεται από τα ύψη μιας αυξανόμενης αίσθησης θειότητας.

Διαφθορά : Η μοίρα των εθνών βρίσκεται συνήθως στα χέρια των ηγετών τους· παρατάσσουν τις δυνάμεις των εθνών, εστιάζουν την εθνική πρόθεση (αν είναι αρκετά ενορατικοί) και αναπτύσσουν τα χαρακτηριστικά του λαού, αφήνοντας πραγματικά πίσω τους τη μνήμη των συμβόλων της εθνικής πρόθεσης, τα ιδεώδη ή τη διαφθορά..... Επειδή ο Θεός είναι αγάπη, δεν είχε άλλη δυνατότητα, ούτε η Ιεραρχία που εργάζεται υπό τον Χριστό, παρά να σταθεί σταθερά στο πλευρό εκείνων που ζητούσαν να ελευθερώσουν την ανθρωπότητα απ’ τη σκλαβιά, το κακό, την επιθετικότητα και τη διαφθορά. Ποτέ δεν ήταν αληθινότερα τα λόγια του Χριστού, “Ο μη ών μετ’ εμού κατ’ εμού εστί”.....

Διαφθορά και πολιτική : Σήμερα ο πόλεμος καθάρισε την ατμόσφαιρα. Τα ζητήματα είναι σαφή και ξέρουμε τουλάχιστον τι ήταν λάθος. Επιδεικνύοντας την υπέρτατη ιδιοτέλειά τους, την εθνική τους φιλοδοξία, το φυλετικό μίσος και την έσχατη βαρβαρότητα και σκληρότητα συν την πλήρη έλλειψη κάθε ανθρωπιστικού αισθήματος, οι Δυνάμεις του

Άξονα υπηρέτησαν την φυλή, δείχνοντάς μας τι δεν πρέπει και δε θα επιτρέπεται. Οι δημοκρατίες αφυπνίσθηκαν επίσης στις αδυναμίες τους και στην αντίληψη ότι η αληθινή δημοκρατία δεν υπάρχει ακόμη λόγω της πλατιάς πολιτικής διαφθοράς και της άγνοιας και της ανετοιμότητας των μαζών για μια αληθινή αυτοδιοίκηση. Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, όπως η Μεγάλη Βρετανία, αποκηρύσσουν δημόσια τις παλιές απόψεις και προχωρούν στο έργο της παγκόσμιας ανασυγκρότησης..... μια αλλαγή της πολιτικής συνείδησης και της κατάστασης στην οποία η οικογένεια των εθνών θα στηρίζει από κοινού κάποιες βασικές αλήθειες. Αυτές είναι κυρίως τρεις:

1. Η ελευθερία του ατόμου. Οι ελευθερίες αυτές μας διατυπώθηκαν με τα λόγια εκείνου του μεγάλου μαθητή πρώτης ακτίνας, του Φραγκλίνου Ντ. Ρούζβελτ. Είναι οι τέσσερις ουσιαστικές αλήθειες.
2. Ορθή διεθνής αλληλεπίδραση που απαιτεί τελικά την κατάργηση του πολέμου.
3. Καθαρά πολιτικά καθεστώτα, απαλλαγμένα από διαφθορά, ιδιοτελή φιλοδοξία και βρόμικους πολιτικούς χειρισμούς.

Διαφθορά και Χρήμα : ακούμε ή διαβάζουμε για την πλημμύρα της διαφθοράς, του εγκλήματος, της αισθησιακής απόλαυσης ή των πολυτελών αγορών, έχουμε την τάση να αποθαρρυνόμαστε· είναι συνετό να θυμάστε ότι είναι υγιεινό να έρθουν όλα αυτά στην επιφάνεια και να τα ξέρουμε όλοι. Είναι σαν μια ψυχολογική κάθαρση του υποσυνείδητου, στην οποία υποβάλλονται τα άτομα και προμηνύει την εγκαινίαση μιας νέας και καλύτερης ημέρας.

Υπάρχει έργο να γίνει και οι άνθρωποι καλής θέλησης, με πνευματικό ένστικτο και αληθινά Χριστιανική εκπαίδευση πρέπει να το κάνουν. Πρέπει να εγκαινιάσουν την εποχή της χρήσης του χρήματος για την πνευματική Ιεραρχία και να μεταφέρουν αυτή την ανάγκη στο βασίλειο της επίκλησης. Η επίκληση είναι ο ανώτατος τύπος προσευχής που υπάρχει και μια νέα μορφή θείας έκκλησης που την έκανε τώρα εφικτή η γνώση του διαλογισμού. Γι' αυτό το σκοπό θα σας δώσω μια σύντομη μορφή πνευματικού αιτήματος που θα σας ζητούσα να την χρησιμοποιείτε όλοι στην θέση οποιασδήποτε προσευχής, διαλογισμού ή επίκλησης για χρήμα, που μπορεί να χρησιμοποιείτε μέχρι τώρα. Είναι σύντομη και ισχυρή, αλλά απαιτεί μια ενοποιημένη ομάδα (Διαλογισμός Κυριακής)

Διάφοροι τύποι ασθένειας : δε θα υπεισέλθω σε λεπτομέρειες, γιατί οτιδήποτε πω για την διαδικασία θα ήταν μάταιο μέχρι ν' αναγνωρίσει ο σύγχρονος θεραπευτής το γεγονός του αιθερικού σώματος και εργασθεί επιστημονικά και με νοημοσύνη μαζί του και με τα κέντρα δύναμης που το ελέγχουν. Προσπαθώ αυτή την εποχή να προωθήσω ορισμένες βασικές ιδέες – όπως το γεγονός της ύπαρξης του αιθερικού σώματος.

1. Η συνεχής εσωστρέφεια, όλες οι μορφές νοσηρής κατάθλιψης και μια πολύ δραστική επιβολή σιγής όσον αφορά θεμελιώδη συναισθήματα, μπορεί να οδηγήσουν σε σοβαρή διαταραχή του ήπατος, σε διαρκείς γαστρικές δυσχέρειες και σε καρκίνο.
2. Όταν υπάρχουν στη συνείδηση μίσση και βαθιές αντιπάθειες ή όταν ο άνθρωπος ζει σε μια διαρκή κατάσταση ερεθισμού εναντίον ενός προσώπου ή μιας ομάδας, ή ακόμη όταν έχει την αίσθηση ότι τον εκμεταλλεύονται, είναι δυνατό να επηρεασθεί η κυκλοφορία του αίματος· τότε θα είναι επιδεκτικός σε συνεχείς μολύνσεις, σε δοθιήνες, σε πυορροούσες πληγές και σε διάφορες καταστάσεις αίματος με φύση σαφώς σηπτική.
3. Ένας ευερέθιστος χαρακτήρας που βρίσκεται πάντα σε κατάσταση αναταραχής και κακής διάθεσης, που αντιδρά μανιωδώς όταν τα πράγματα δεν εξελίσσονται όπως επιθυμεί, μπορεί να οδηγήσει σε καταστροφικές εκρήξεις, όπως εγκεφαλικές διαταραχές και

πρόσκαιρες φρενοβλάβειες· μπορεί να οδηγήσει σε συνεχείς πονοκεφάλους που υποσκάπτουν την υγεία και επιφέρουν αναπόφευκτα μια κατάσταση ατονίας.

4. Μια καταπιεσμένη σεξουαλική ζωή ή μια κατάσταση όπου ένα άγαμο πρόσωπο δεν είχε την κανονική έκφραση μιας φυσικής και καθολικής διαδικασίας και για το οποίο το σεξ παραμένει συνεπώς μυστήριο (και ταυτόχρονα ένα συνεχώς μη καταγραφόμενο εσώτερο αντικείμενο σκέψης), θα οδηγήσει:

α. Σε μια κατάσταση μεγάλης αποζωτικοποίησης με επακόλουθη και αναπόφευκτη κακή υγεία που συνοδεύει αυτό τον τύπο προσώπου – που αποκαλείται εύλογα γεροντοκόρη ή εργένης. Περιττεύει να σημειώσω ότι υπάρχουν πολλοί τέτοιοι άγαμοι που αντιμετωπίζουν τη ζωή υγιεινά και δεν εμπίπτουν σ' αυτή τη κατηγορία.

β. Σε μια συνεχή προσπάθεια να προσελκύσει την προσοχή του αντίθετου φύλου ωστόσο φτάνει ένα σημείο όπου αποβαίνει μια νευρική και εξαιρετικά νοσηρή τάση.

γ. Στην ανάπτυξη ομοφυλοφιλικών συνηθειών ή διαστροφών που στρεβλώνουν την ζωή πολλών ευφυών ανθρώπων.

δ. Στους όγκους – κακοήθεις ή καλοήθεις – που προσβάλλουν τα γεννητικά όργανα και οδηγούν συχνά σε χειρουργικές επεμβάσεις.

Υπάρχουν και άλλες δυνατές εξελίξεις τις οποίες όμως δεν προτίθεμαι να εκθέσω. Είπα ήδη αρκετά για να δείξω τον κίνδυνο μιας αίσθησης ματαιότητας και ενός νοσηρού (ακόμη και όταν δεν αναγνωρίζεται) ενδιαφέροντος για το σεξ. Μπορεί επίσης να εκδηλωθεί στην ονειρική ζωή που συνδέει στενά τον εγκέφαλο, το νου και τα γεννητικά όργανα και αποδεικνύει το γεγονός της αστρικής επιθυμίας που εφελκύει την φυσική όρεξη· αυτό επιβεβαιώνει τον ισχυρισμό μου ότι το φυσικό σώμα ανταποκρίνεται αυτόματα – ακόμη και όταν είναι αναισθητο στις ώρες του ύπνου – στον αστρικό έλεγχο. Η θεραπεία, όπως βέβαια ξέρετε, είναι μια πλήρης δημιουργική εξωτερική ζωή, ιδιαίτερα ζωή ωφέλιμη στους συνανθρώπους μας και όχι απλά μια μετουσίωση της σεξουαλικής παρόρμησης σε κάποια μορφή δημιουργικής σκέψης η οποία παραμένει απλά σκέψη χωρίς να παίρνει σχήμα ή μορφή στο εξωτερικό πεδίο τής ανθρώπινης ζωής.

5. Ο αυτοοικτιρισμός που είναι μια τόσο επικρατούσα δυσχέρεια, οδηγεί το μέσο πρόσωπο σε οξεία δυσπεψία, σε εντερικές ανωμαλίες, σε καταρροή και κρυολογήματα, ενώ στον πιο προχωρημένο άνθρωπο οδηγεί σε χρόνιες βρογχικές δυσχέρειες, γαστρικά έλκη και ανθυγιεινές καταστάσεις που συνδέονται με τα δόντια και τα αυτιά.

Διδάσκαλος : Εκείνος Πού έγινε κυρίαρχος τής προσωπικότητας Του. Ένα μέλος τής Απόκρυφης Ιεραρχίας, η οποία κατευθύνει την εξελικτική πορεία υπό την καθοδήγησή Χριστού· εκείνος πού πέρασε την Πέμπτη Μύηση. Αυτό που θα γίνει, τελικά, κάθε ανθρώπινο πλάσμα, με την βοήθεια τού εντός του Πνεύματος. Η πορεία αυτή διαρκεί αναρίθμητες ζωές και δεν πετυχαίνεται σε μία ζωή.

Διδάσκαλοι και αναζήτηση μαθητών : Οι Διδάσκαλοι αναζητούν μαθητές από την παγκόσμια διάνοηση, αλλά δεν τους αναζητούν σ' εκείνους που ιδιοσυγκρασιακά συμμετέχουν σε αποκρυφιστικές ομάδες και στις τάξεις των πλανημένων πιστών που ζητούν συνάφεια με κάποιο Διδάσκαλο. Τους αναζητούν μεταξύ εκείνων που αγαπούν με νοημοσύνη τους συνανθρώπους τους και είναι απαλλαγμένοι από πνευματική φιλοδοξία και προσωπικά συμφέροντα. Ποτέ δεν τους αναζητούν μεταξύ εκείνων που θέλγονται από την ιδέα ότι είναι η επιδίωξη και οι αγαπημένοι των Διδασκάλων. Ένας άνθρωπος μπορεί να μην έχει καμιά πρακτική γνώση της ακαδημαϊκής μυητικής διδασκαλίας, αλλά – αν αγαπά τους συνανθρώπους του και είναι αφιερωμένος στην υπηρεσία τους και μπορεί να

χρησιμοποιήσει το νου του υπέρ αυτών – πιθανόν να βρίσκεται πλησιέστερα στη μύηση από τους οπαδούς των αποκρυφιστικών σχολών.

Όμως αυτές οι σχολές έκαναν ζωτικό και σημαντικό έργο: εξοικείωσαν το ανθρώπινο γένος με την γενική έννοια της μύησης: έθεσαν λοιπόν έναν εξωθητικό στόχο και συνεπώς χρησίμευσαν. Αυτό δεν πρέπει να λησμονείται. Δεν είναι πραγματικά λάθος του ανθρώπου που διαστρεβλώνει και διαστρέφει μια παρουσιαζόμενη αλήθεια. Το σημείο του στον εξελικτικό κύκλο είναι που το καθιστά αναπόφευκτο. Όταν ένα τέτοιο σημείο της εξελικτικής παρουσίασης διαστρέφεται και διαστρεβλώνεται ώστε να μην είναι προοδευτικό στην έλξη του αλλά να εξυπηρετεί μόνο την ανάπτυξη της ατομικής υπερηφάνειας και την αίσθηση της προσωπικής επίτευξης, αναγκαστικά δεν είναι πνευματικό.

Διδάσκαλος η Ψυχή -και εγκέφαλος- : Από τη σκοπιά του εσωτερισμού, που αφορά την ψυχική όψη της ζωής, ο χρόνος είναι απλώς μια διαδοχή καταστάσεων συνείδησης όπως καταγράφονται από το φυσικό εγκέφαλο. Στην πραγματικότητα δεν επηρεάζει τον εσώτερο πνευματικό άνθρωπο. Αν μόνο μπορούσες να το ξέρεις – και αυτό είναι ένα σημείο που χρειάζεται να συλλάβουν όλοι οι μαθητές – εσύ, το αληθινό Όν, δε χρειάζεσαι οδηγίες. Το χρέος κάθε Διδασκάλου είναι να φέρει απλώς στην προσοχή του ανθρώπου που εργάζεται με το μέσον ενός φυσικού εγκεφάλου, εκείνη τη φάση της Αιώνιας Σοφίας που η ψυχή του επιδιώκει να καταγράψει.Αυτό σχεδόν με εξέπληξε. Όταν ανέφερα το γεγονός σε κάποιο μέλος του Άσραμ μου παρατήρησε: “Σε τελευταία ανάλυση η ψυχή είναι ένας Διδάσκαλος και όταν απελευθερώνεται η δύναμη της κυριαρχίας, φέρνοντας αταραξία και συναίνεση, είναι δύσκολο να προβλέψεις τα πιθανά γεγονότα”.

Διδάσκαλοι και διδασκαλία : Οι ζηλωτές μαθαίνουν να γίνονται διδάσκαλοι και μύστες με τον χειρισμό των δικών τους υποθέσεων στο φυσικό πεδίο και των αστρικών τους ιδιοσυγκρασιών. Πρέπει να το κάνουν υπό το φως και την δύναμη των δικών τους ψυχών. Εμείς που διδάσκουμε θα παραβαίναμε το νόμο και θα εμποδίζαμε την ανάπτυξή τους αν επιχειρούσαμε να επιβάλουμε συνθήκες που δεν έρχονται φυσιολογικά. Θα υπερδιεγείραμε επίσης τις κατώτερες τους φύσεις. Πότε θα μάθουν οι ζηλωτές ότι οι δάσκαλοι και οι ανώτεροι μαθητές που έχουν την φροντίδα τους, εργάζονται μόνο στα νοητικά επίπεδα και με την ψυχή; Πότε θα συλλάβουν το γεγονός ότι μέχρι να προσεγγίσει ο άνθρωπος τη δική του ψυχή και να μάθει επίσης να λειτουργεί σαν ελεγχόμενος νους, μπορούμε να κάνουμε λίγα γι’ αυτόν; Και πάλι λέω, δεν ενδιαφερόμαστε για τις προσωπικότητες και τις μικρο-υποθέσεις τους. Δεν έχουμε ούτε το χρόνο ούτε το ενδιαφέρον να παρέμβουμε στον τρόπο και την μέθοδο της καθημερινής ζωής ενός ανθρώπου. Γιατί να το κάνουμε, όταν έχουν τυπωθεί και διδαχθεί αρκετά για ν’ απορροφήσουν την προσοχή του ανατείνοντος ανθρώπου για πολύ καιρό; Όταν ο άνθρωπος αρχίσει να ζει σαν ψυχή και όταν η συνείδησή του μετατοπισθεί πέρα απ’ τον κόσμο της πλάνης, τότε μπορεί να είναι χρήσιμος. Το πρώτο μάθημα που πρέπει να μάθει είναι μια αίσθηση αξιών στο χρόνο και το χώρο και να μάθει ότι εργαζόμαστε με ψυχές και δε νταντεύουμε την προσωπικότητα.

Ο Διδάσκαλος υποδεικνύει αντί να καταδικάζετε τα ελαττώματα

Διδασκαλία μαθητών : Τη νύχτα εμείς σας διδάσκουμε. Στο διάστημα της μέρας οι άνθρωποι το αποδίνουν στον εαυτό τους. Το ουσιαστικό μέρος της ανθρώπινης ύπαρξης βρίσκεται στο διάστημα των νυκτερινών ωρών.

Διδασκάλων επιρροή και έμφαση σε υλισμό: Όταν οι Διδάσκαλοι έπαιρναν την απόφασή τους (6η Μύηση- για παραμονή στην Ατραπό της Επίγειας Υπηρεσίας- στις αρχές του αιώνα) ήξεραν ότι αυτό θα ήταν το αποτέλεσμα: κατάφεραν συνειδητά ένα κτύπημα στον

υλισμό που δέσμευε την ανθρωπότητα και φυλάκιζε το ανθρώπινο πνεύμα. Αυτό εφέλκυσε μια άμεση αντίδραση απ' τις Δυνάμεις του Κακού οι οποίες είχαν δημιουργήσει και "διατηρούσαν σε ύπαρξη" το σύγχρονο υλιστικό κόσμο, με την έμφασή του στις μορφές και το χρήμα. Οι Διδάσκαλοι είχαν την πεποίθηση ότι το ανθρώπινο πνεύμα θα ήταν ικανό να ζήσει μέσα από την περίοδο της αναταραχής και ν' αναδυθεί τελικά στη νέα εποχή, έτοιμο να οικοδομήσει το νέο κόσμο και να αναδιοργανώσει όλους τους ανθρώπινους πόρους – υλικούς, νοητικούς και πνευματικούς.

...Σήμερα μια υλική καταστροφή, όπως ο κατακλυσμός, δε θεωρήθηκε αναγκαία· πιστεύεται ότι η ανθρωπότητα μπορεί και θα βρει το δρόμο της έξω απ' τις παγκόσμιες δυσκολίες.

Διδασκαλία : Η πίεση, οι στερήσεις και η αγωνία μπορεί να τη διδάξουν (την Γαλλία, την ευκαιρία να καταστεί πνευματική)· το αποτέλεσμα θα είναι η σταθερότητα.

Διέγερση από ανώτερους μαθητές : Μην ξεχνάς ότι η επαφή με μεγαλύτερους και πιο έμπειρους μαθητές από σένα δημιουργεί πάντα διέγερση. Η διέγερση αυτή εφαρμόζεται σε κάθε ενδόμυχη γοητεία καθώς και στην πνευματική σου ζωή.

Διέγερση μαθητών :έντονη διέγερση· σε πολλές περιπτώσεις αποδείχθηκε αδύνατο για μερικούς τσέλα να την χειρισθούν. Η πνευματική ενέργεια που διαχυνόταν στην προσωπικότητα μέσα απ' την ψυχή του ζηλωτή, ενίσχυε την εμφάνιση εκείνου που ήταν καλό, αλλά και εκείνου που δεν έπρεπε να έλθει πλησιέστερα στο καθαυτό Άσραμ. Οι ανεπιθύμητες ποιότητες έπρεπε να εξαλειφθούν. Η διέγερση αυτή δεν μπορεί ν' αποφευχθεί και αποτελεί μια από τις δοκιμασίες για την καταλληλότητα ενός αποδεγμένου μαθητή στον "ασραμικό μερισμό". Δεν αναζητείται ούτε αναμένεται τελειότητα, αλλά κάποια σφάλματα της προσωπικότητας, η υπερηφάνεια, η οξυθυμία και μια απείθαρχη φύση πρέπει τουλάχιστον να τεθούν υπό έλεγχο.

Διεύρυνση συνειδήσεως: Η εξέλιξη ανάγεται στη συνείδηση και όχι στη μορφή. Η επίγνωση που περιβάλλει τα πάντα και η αύξηση γνώσεως και σοφίας και κατανόησης είναι δυνατή για όλη την ανθρωπότητα μέσω :

- 1) της πειθαρχίας στην ζωή, μέσω της μετενσαρκώσεως , μέσω των πέντε αισθήσεων και μέσω της ωθούσης εξελικτικής δυνάμεως
- 2) της ειδικευμένης εσώτερης εκπαιδεύσεως που οδηγεί σε διαβαθμισμένες σειρές εκούσιων δοκιμασιών και μυήσεων.

Διπλή ζωή (μαθητή και Διδασκάλου) : Όπως ο μαθητής πρέπει να μάθει να ζει μια διπλή ζωή, με ένα τμήμα της στοχαστικής του φύσης και επίγνωσης επικεντρωμένο στη ζωή της Ιεραρχίας και το άλλο τμήμα της νοητικής του ανταποκριτικότητας εξίσου επικεντρωμένο στη ζωή των τριών κόσμων και αυτό ταυτόχρονα, έτσι και ο Διδάσκαλος, όταν επιλέγει αυτή την Ατραπό, αποτελεί συστατικό τμήμα της Αίθουσας Συμβουλίου του Κυρίου του Κόσμου και την ίδια στιγμή εργάζεται συνειδητά στους τρεις κόσμους μέσω της Ιεραρχίας (της οποίας επίσης παραμένει τμήμα) και με τα ανθρώπινα και υπανθρώπινα βασίλεια στη φύση.

Διπλά Ζώδια : Τα δυο κέρατα του Κριού, τα δυο κέρατα του Ταύρου, οι απεικονίσεις των Διδύμων (δυο γραμμές) , οι δυο δαγκάνες του Καρκίνου , οι δυο δίσκοι της ζυγαριάς του Ζυγού, οι δυο παράλληλες γραμμές στον Υδροχόο, τα δυο ψάρια στους Ιχθείς.

Δοκιμασίες : Οι τρεις δοκιμασίες στον Σκορπιό αφορούν επίσης τις τρεις όψεις του ανθρώπινου όντος καθώς συγχωνεύονται και σμίγουν στο φυσικό πεδίο. Πρώτο, υπάρχει η δοκιμασία της όρεξης. Αυτή η όρεξη είναι οι φυσικές προτιμήσεις και τάσεις που είναι έμφυτες στη ζωώδη φύση και αυτές είναι κυρίως τρεις: Σεξ, φυσική άνεση και χρήμα σαν

συμπυκνωμένη ενέργεια. Δεύτερο, είναι οι δοκιμασίες που συνδέονται με την επιθυμία και το αστρικό πεδίο. Αυτές είναι πιο λεπτοφυείς σε φύση, προκαλώντας αυτόματα αποτελέσματα στο φυσικό πεδίο· δεν είναι έμφυτες στη ζωώδη φύση, αλλά επιβάλλονται από την επιθυμητική φύση και είναι πάλι τρεις σε αριθμό: Φόβος, μίσος και φιλοδοξία ή επιθυμία για δύναμη. Τρίτο, υπάρχουν οι δοκιμασίες του κατώτερου κριτικού νου, οι οποίες είναι: Υπερηφάνεια, χωριστικότητα και σκληρότητα. Να θυμάστε ότι το χειρότερο είδος σκληρότητας δεν είναι η σκληρότητα με φυσική φύση, αλλά εκείνη που είναι περισσότερο νοητική σε χαρακτήρα.

Δοκιμασίες μαθητείας: Οι δοκιμασίες της μαθητείας είναι οδυνηρές – όπως καλά γνωρίζετε – και μόνο η αγνή καρδιά, η αληθινή αγάπη και η νοητική δραστηριότητα μπορούν να χρησιμεύσουν για να σπρώξουν το μαθητή μέσα από αυτές· όμως είναι πάντα εφικτό όταν υπάρχουν και όταν υπάρχει σταθερός προσανατολισμός στο φως.

Δοκιμαστική Ατραπός και Θέληση: Μια από τις ενδείξεις ότι ο άνθρωπος δε βρίσκεται πια πάνω στην Δοκιμαστική Ατραπό είναι η ανάδυσή του απ' το βασίλειο της έφεσης και της αφοσίωσης στον κόσμο της εστιασμένης θέλησης. Μια άλλη ένδειξη είναι ότι αρχίζει να ερμηνεύει την ζωή με όρους ενέργειας και δυνάμεων και όχι με όρους ποιότητας και επιθυμίας. Αυτό σημαδεύει ένα οριστικό βήμα προς τα εμπρός. Γίνεται πολύ λίγη χρήση της πνευματικής θέλησης σαν αποτέλεσμα ορθού προσανατολισμού στην ζωή των μαθητών σήμερα.

Δόμηση Ανταγκάρανα : Πρώτα, ας δηλωθεί ότι η πραγματική δόμηση της ανταγκάρανα λαμβάνει χώρα μόνο όταν ο μαθητής αρχίζει σαφώς να εστιάζεται στα νοητικά επίπεδα και όταν συνεπώς ο νους του λειτουργεί με νοημοσύνη και συνειδητά. Πρέπει σ' αυτό το στάδιο να αρχίσει να έχει μια πιο ακριβή ιδέα απ' ό,τι συνέβαινε ως τώρα σχετικά με τις διακρίσεις που υφίστανται μεταξύ του Στοχαστή, της συσκευής της σκέψης και της καθ'αυτής σκέψης, αρχίζοντας με την διπλή εσωτερική της λειτουργία που είναι:

1. Η αναγνώριση και δεκτικότητα στις ιδέες.
2. Η δημιουργική ικανότητα της συνειδητής δόμησης σκεπτομορφών.

Αυτή αναγκαστικά συνεπάγεται μια ισχυρή νοητική στάση και έναν αναπροσανατολισμό του νου στην πραγματικότητα. Καθώς ο μαθητής αρχίζει να εστιάζεται στο νοητικό πεδίο (και αυτή είναι η κύρια πρόθεση του διαλογιστικού έργου), αρχίζει να εργάζεται με νοητική ύλη και εκγυμνάζεται στις δυνάμεις και τις χρήσεις της σκέψης. Επιτυγχάνει κάποιο μέτρο νοητικού ελέγχου· μπορεί να στρέφει τον προβολέα του νου σε δύο κατευθύνσεις – στον κόσμο της ανθρώπινης προσπάθειας και στον κόσμο της ψυχικής δραστηριότητας. Όπως ακριβώς η ψυχή διανοίγει για λογαριασμό της ένα δρόμο, προβαλλόμενη σε ένα νήμα ή ρεύμα ενέργειας στους τρεις κόσμους, έτσι και ο μαθητής αρχίζει συνειδητά να προβάλλεται στους ανώτερους κόσμους. Η ενέργειά του προωθείται με το μέσον του ελεγχόμενου και κατευθυνόμενου νου στον κόσμο του ανώτερου πνευματικού νου και στο βασίλειο της ενόρασης. Έτσι εδραιώνεται μια αμοιβαία δραστηριότητα. Αυτή η ανταπόκριση μεταξύ του ανώτερου και του κατώτερου νου αναφέρεται συμβολικά με όρους φωτός και ο “φωτισμένος δρόμος” (ένας όρος που χρησιμοποιείται συχνά) μεταξύ της προσωπικότητας και της πνευματικής Τριάδας, μέσω του ψυχικού σώματος, έρχεται σε ύπαρξη, όπως ακριβώς η ψυχή ήρθε σε συγκεκριμένη επαφή με τον εγκέφαλο μέσω του νου. Αυτός ο “φωτισμένος δρόμος” είναι η φωτεινή γέφυρα. Δομείται μέσω διαλογισμού· κατασκευάζεται δια της συνεχούς προσπάθειας να προσελκυσθεί η ενόραση δια της υποταγής και της υπακοής στο Σχέδιο (που αρχίζει ν' αναγνωρίζεται μόλις η ενόραση και ο νους έρθουν σε

επικοινωνία) και δια της συνειδητής ενσωμάτωσης στην υπηρετούσα ομάδα και για σκοπούς αφομοίωσης μέσα στο σύνολο. Όλες αυτές οι ποιότητες και δραστηριότητες βασίζονται στο θεμέλιο του καλού χαρακτήρα και των ποιότητων που αναπτύχθηκαν στην Δοκιμαστική Ατραπό.

... Θα μπορούσε επίσης ν' αναφερθεί εδώ ότι η κατασκευή της γέφυρας δια της οποίας η συνείδηση μπορεί να λειτουργεί με ευκολία τόσο στους ανώτερους κόσμους όσο και στους κατώτερους, πραγματοποιείται πρωτίστως από μια σαφώς κατευθυνόμενη τάση ζωής, που οδηγεί σταθερά τον άνθρωπο στην κατεύθυνση του κόσμου των πνευματικών πραγματικότητων και ορισμένες δυναμικές κινήσεις σχεδιασμένου και προσεκτικά χρονισμένου και κατευθυνόμενου προσανατολισμού ή εστίασης. Στην τελευταία αυτή διαδικασία το κέρδος των περασμένων μηνών ή ετών αποτιμάται στενά· το αποτέλεσμα αυτού του κέρδους στην καθημερινή ζωή και στους σωματικούς μηχανισμούς μελετάται επίσης προσεκτικά· και η θέληση-για-ζωή σαν πνευματικό ον σφυρηλατείται στη συνείδηση με μια σαφήνεια και αποφασιστικότητα που εγγυώνται την άμεση πρόοδο.

Δόμηση Ανταχκάρανα, ομαδική : Ένα πράγμα χρειάζεται μόνο να προστεθεί σχετικά με αυτή τη δόμηση της ανταχκάρανα και αυτό είναι η δήλωση του σημαντικού γεγονότος ότι όσο περισσότεροι άνθρωποι μπορέσουν να επιτύχουν αυτή τη σύνδεση της ανώτερης και της κατώτερης όψης της ανθρώπινης φύσης, τόσο πιο γοργά θα προχωρήσει το έργο της σωτηρίας του κόσμου. Όσο πιο φιλόπονα και επίμονα προωθείται αυτό τό έργο, τόσο γρηγορότερα η Ιεραρχία του πλανήτη θα αναλάβει το αρχαίο Της έργο και περιωπή στον κόσμο και τόσο γρηγορότερα θ' αποκατασταθούν τα Μυστήρια και συνεπώς ο κόσμος θα λειτουργεί πιο συνειδητά σε ευθυγράμμιση με το Σχέδιο. Κάθε ξεχωριστή μονάδα της ανθρώπινης οικογένειας που φτάνει στην επιτυχία πάνω στην Ατραπό της Μαθητείας μπορεί να έχει από μόνη της μικρή σχετική σπουδαιότητα. Αλλά οι μαζικές μονάδες έχουν τρομακτική δυναμικότητα. Σας λέω για εμπύχωση και ενθάρρυνσή σας, ότι αυτή την εποχή οι αριθμοί των μαθητών στον κόσμο αυξάνουν εξαιρετικά. Η οδύνη και η δυσχέρεια, η αγωνία και οι διαδικασίες δια των οποίων επιβάλλεται η απόσπαση και η απάθεια, κάνουν το αναγκαίο έργο τους. Εδώ και εκεί σ' ολόκληρο τον κόσμο, σε κάθε έθνος και πρακτικά κάθε εβδομάδα, άνδρες και γυναίκες βαίνουν από την Ατραπό της Δοκιμασίας στην Ατραπό της Μαθητείας. Σ' αυτό βρίσκεται η ελπίδα του κόσμου σήμερα.

Δυαδικό Σχέδιο: Το ένα έβδομο του ανεπισσόμενου Σχεδίου εκφράζεται από την ιδιαίτερη πλανητική μας Ζωή και επειδή το μεγάλο αυτό Ον δεν ανήκει στις επτά ιερές Ζωές και επομένως δεν εκφράζεται μέσω ενός των επτά ιερών πλανητών, το Σχέδιο όπως ανεπίσσεται στην Γη δεν είναι παρά ένα μέρος μιας διπλής έκφρασης σκοπού και μόνο όταν ένας άλλος μη ιερός πλανήτης φτάσει στην τελειώσή του, θα μπορέσει ολόκληρο το σχέδιο για την Γη να γίνει αντιληπτό. Αυτό δε γίνεται ίσως εύκολα κατανοητό, γιατί ειπώθηκε ότι μόνο όσοι είναι μυημένοι μπορούν να συλλάβουν κάπως τη σημασία της δήλωσης "Τα δύο θα γίνουν ένα και μαζί θα εκφράσουν τη θειότητα".

Δυαδικότητα μαθητή και οικειοποιήσεις : Στέκει ανάμεσα στα ζεύγη των αντιθέτων, μαθαίνοντας το μυστικό της δυαδικότητας και όπως ο Αρζούνα (καθηλωμένος στο μεσαίο σημείο) αναζητά τη διέξοδο, συναινώντας τελικά στο έργο που βρίσκεται μπροστά του. Αυτό είναι το στάδιο της υποταγής στο οποίο υποβάλλεται κάθε μαθητής.

Μέσω της συναίνεσης η αστρική όψη της προσωπικότητας οδηγείται σε ευθυγράμμιση με το θείο σκοπό της ενοικούσας ψυχής. Δεν είναι μια αρνητική, αδύναμη υποταγή, ή μια θλιμμένη, γλυκιά λεγόμενη αποδοχή της θέλησης του Θεού, αλλά είναι μια θετική,

δυναμική ανάληψη μιας ορισμένης θέσης ή στάσης στο πεδίο μάχης της ζωής. Αυτή η στάση αναγνωρίζει ορθά, όπως έκανε ο Αρζούνα, τις απαιτήσεις και των δύο στρατιών (της στρατιάς του Κυρίου και της στρατιάς της Προσωπικότητας) και ενώ συναινεί με τα γεγονότα της περίπτωσης, ο μαθητής σηκώνεται και πολεμά όσο καλύτερα μπορεί για το προνόμιο της ορθής κατανόησης και της ορθής δραστηριότητας..... Αυτό σημαδεύει, όπως μπορεί να ιδωθεί, ένα πολύ συγκεκριμένο στάδιο στη ζωή του ζηλωτή και είναι η αιτία της δυστυχούς εκείνης αίσθησης της δυαδικότητας που προκαλεί δυσφορία και θλίψη στη ζωή όλων των μαθητών. Σ' αυτό το σημείο πάνω στο Δρόμο πολλοί καλοπροαίρετοι μαθητές πέφτουν. Αντί να σταθούν σε πνευματική ύπαρξη και να πάρουν μια σταθερή θέση πάνω στην μεσαία οδό ανάμεσα στα ζεύγη των αντιθέτων και έτσι να εντείνουν το άγγιγμα της οικειοποίησης και να προσπαθήσουν να κάνουν την προσέγγιση της συναίνεσης, πέφτουν στις πλάνες του αυτοοικτιρμού

.... Τους απασχολεί τόσο πολύ το θέμα ώστε λησμονούν το συνθέτη αυτού το θέματος.

Δυαδικότητα: Το πρώτο πράγμα του οποίου αποκτά επίγνωση ο ζηλωτής είναι η δυαδικότητα. Ο λίγο εξελιγμένος άνθρωπος έχει επίγνωση σύνθεσης, αλλά πρόκειται για τη σύνθεση της υλικής του φύσης. Ο εξαιρετικά πνευματικός άνθρωπος έχει επίσης επίγνωση σύνθεσης, αλλά πρόκειται για την σύνθεση που είναι στην ψυχή του, της οποίας η συνείδηση είναι εκείνη της ενότητας. Όμως στο ενδιάμεσο βρίσκεται ο άμοιρος ζηλωτής που πάνω απ' όλα έχει συνείδηση της δυαδικότητας και σύρεται εδώ και εκεί μεταξύ των δύο. Το πρώτο του βήμα έχει σαν αντικειμενικό του σκοπό να τον κάνει ν' αποκτήσει επίγνωση των ζευγών των αντιθέτων και της αναγκαιότητας να διαλέξει μεταξύ τους. Μέσω του φωτός που έχει ανακαλύψει μέσα του, αποκτά επίγνωση του σκοπούς. Μέσω του καλού που τον προσελκύει, βλέπει το κακό που αποτελεί γι' αυτόν τη γραμμή της ελάχιστης αντίστασης. Μέσω της δραστηριότητας του πόνου μπορεί να οραματιστεί και ν' αποκτήσει επίγνωση της ηδονής και ο παράδεισος και η κόλαση αποβαίνουν γι' αυτόν πραγματικότητες. Μέσω της δραστηριότητας της ελκτικής ζωής της ψυχής του αντιλαμβάνεται την έλξη της ύλης και της μορφής και εξαναγκάζεται ν' αναγνωρίσει την ώθηση και την έλξη αμφοτέρων. Μαθαίνει να νιώθει τον εαυτό του σαν "εκκρεμές μεταξύ των δύο μεγάλων δυνάμεων" και εφόσον συλληφθούν οι δυαδικότητες, αρχίζει να αντιλαμβάνεται αργά και σίγουρα ότι ο αποφασιστικός παράγων στον αγώνα είναι η θεία του θέληση σε αντιδιαστολή με την ιδιοτελή του θέληση.

Δύναμη της ψυχής : Όταν ένας άνθρωπος έχει μάθει να κυριαρχεί στις συνθήκες με τη δύναμη της ψυχής του, μπορεί τότε να εργασθεί μέσα στις συνθήκες, ανέγγιχτος και εποικοδομητικά.

Δύναμη με δύναμη (και μέλλον) : Ο κόσμος του μέλλοντος τον οποίο ονειρεύονται όλοι οι άνθρωποι σ' όλες τις χώρες, είναι περισσότερο από μια δυνατότητα αν οι άνθρωποι επωμισθούν τις δίκαιες ευθύνες τους και μαζί την καταστήσουν γεγονός στην ανθρώπινη εμπειρία αλλά ένας τέτοιος κόσμος δε θα είναι δυνατόςπαρά όταν θα υπάρχουν αρκετοί άνθρωποι στον κόσμο που θα σκέφτονται καθαρά, θα βλέπουν το όραμα αληθινά, θα δρουν με νοημοσύνη και θ' αντιμετωπίζουν τη δύναμη με δύναμη, η οποία είναι η μόνη μέθοδος που μπορούν να κατανοήσουν οι δυνάμεις της επιθετικότητας.

Δυνάμεις του κακού: Τι εννοούμε με τη φράση "δυνάμεις του κακού"; Όχι κάποιες στρατιές ανομίας και αμαρτίας, οργανωμένες κάτω απ' αυτό το πλάσμα της φαντασίας, το διάβολο ή κάποιον υπέρτατο αντίχριστο, γιατί τέτοια στρατιά δεν υφίσταται, ούτε και υπάρχει κάποιος μεγάλος εχθρός του Θεού, παραταγμένος σε μάχη εναντίον του Υψίστου. Υπάρχει

μόνο δυστυχία, ανθρωπότητα που σφάλει, που είναι ακόμη μισοαφυπνισμένη, που νιώθει αμυδρά το όραμα και αγωνίζεται ν' απελευθερωθεί από την δουλεία του παρελθόντος με τις σκοτεινές δεσμεύσεις του και τις ανεξέλεγκτες αφοσιώσεις του. Οι δυνάμεις του κακού είναι σε τελευταία ανάλυση μόνο τα περιχαρακωμένα αρχαία ιδεώδη και οι συνήθειες σκέψης που εξυπηρέτησαν το σκοπό τους φέρνοντας την φυλή στο τωρινό της σημείο ανάπτυξης, αλλά πρέπει πλέον να εξαφανισθούν αν πρόκειται η Νέα Εποχή να εγκαινιασθεί όπως είναι επιθυμητό.

Δυσαρέσκεια : είναι η κινούσα παρόρμηση για βελτίωση, που αποτελεί το εξέχον χαρακτηριστικό του ανθρώπινου ζώου. Περνά από δυσαρέσκεια σε δυσαρέσκεια, υποκινούμενος από ένα εσωτέρο κάτι που συνεχώς του αποκαλύπτει ένα δελεαστικό όραμα εκείνου που είναι περισσότερο επιθυμητό απ' την τωρινή του κατάσταση και εμπειρία. Αρχικά ερμηνεύεται απ' αυτόν με όρους υλικής ευημερίας· έπειτα η θεία αυτή δυσαρέσκεια τον οδηγεί σε μια φάση του αγώνα με συναισθηματική φύση· λαχταρά συναισθηματική ικανοποίηση και αργότερα διανοητικές επιδιώξεις. Συνεχώς αυτός ο αγώνας να επιτύχει εκείνο που βρίσκεται πάντα μπροστά, δημιουργεί τα εργαλεία της επίτευξης, τελειοποιώντας τα βαθμιαία ωστόσο η τριπλή προσωπικότητα είναι έτοιμη για το όραμα της ψυχής.

Δυσπιστία : Το Σχέδιο της εργασίας των σκοτεινών είναι να σπέρνουν δυσπιστία, ύστερα να την γεμίζουν με επιθυμίες, ύστερα να τα εξωθούν αυτά ως το έγκλημα και να θερίζουν μια διπλή σοδειά.

Δυστυχία : είναι ο πιο αποτελεσματικός και πιο γρήγορος τρόπος εφέλκυσης της παγκόσμιας κατανόησης και της κατάκαυσης των φραγμών που όρθωσαν τα ανθρώπινα όντα στην έκφραση της θέλησης-για-το-καλό. Ένα από τα πιο ευεργετικά αποτελέσματα της εισροής της Σαμπαλικής δύναμης μέσω του εστιασμένου αιτήματος των ζηλωτών και των μαθητών του κόσμου θα είναι η νοήμων αναγνώριση των χρήσεων του πόνου και της δυστυχίας. Αυτή η αλήθεια – διαστρεβλωμένη και εφαρμοσμένη και ερμηνευμένη με ιδιοτέλεια – οδήγησε ορισμένους τύπους ανθρώπων και ορισμένους τύπους κυβερνητικών σωμάτων ανάμεσα στα έθνη να πάρουν τη θέση ότι όσο μεγαλύτερη είναι η δυστυχία που υπάρχει (όπως για παράδειγμα σε περίοδο πολέμου) και μεγαλύτερη η διαδικασία του τρόμου, τόσο πιο γρήγορο θα είναι το τέλος που είναι επιθυμητό και σωστό· υποστήριξαν συχνά ότι όσο σκληρότερα είναι τα αποτελέσματα των σχεδιασμένων συνθηκών, τόσο ταχύτερα θα επιτευχθεί η ορθή αποκορύφωση. Δεν είναι όμως καθήκον ή δικαίωμα του ανθρώπου να στρέφει την πρώτη ακτινική δύναμη σε ιδιοτελείς σκοπούς ή υλικούς στόχους· η ευθύνη δεν μπορεί να καλυφθεί πίσω από αληθοφανείς και διαστρεβλωμένες μισές αλήθειες και δεν μπορεί να γίνεται κακό για να έρθει καλό.

Δυσφήμιση: Να χαμογελάτε σε κάθε δυσφήμιση. Είναι το αληθινό σημάδι ενός θαύματος. (Μορύα)

Δωροδοκία: Η δωροδοκία ακόμη στερεί έναν άνθρωπο από την εμπιστοσύνη της Αδελφότητας γιατί η προδοσία τέτοιων ανθρώπων είναι μεγάλη. Η έλλειψη συμπόνιας ακόμη κάνει έναν άνθρωπο ακατάλληλο για επίτευξη γιατί τέτοιες ψυχές δεν έχουν θάρρος. (Μορύα)